

[Industriministeren]

on, investeringer og beskæftigelse af det meget høje renteniveau.

Det følger af det danske kapitalmarkeds struktur, at det store og stadig voksende udbud af kapital fra lønmodtagernes opsparing for en væsentlig del hidtil har fundet anbringelse i realkreditobligationer og de seneste år i det udbud af statspapirer, som har været nødvendigt til finansiering af det statslige budgetunderskud. Det afkast, som har kunnet opnås ved denne placering, har været væsentlig større end den forrentning, der aktuelt kunne opnås ved placering af midlerne i erhvervsvirksomhed.

Regeringens overvejelser har i denne situation taget sigte på at tilvejebringe forudsætningerne for, at disse midler i videre omfang end hidtil kan finde anvendelse til dækning af erhvervslivets kapitalbehov for herigenem at stimulere aktiviteten og beskæftigelsen.

Som et instrument i disse bestræbelser har regeringen interesseret sig for indekserede fordringer, ganske som denne form for kapitalanbringelse har været taget i anvendelse i andre lande.

Udgangspunktet for disse overvejelser har været det forhold, at der har udviklet sig et obligationsrenteniveau, som giver baggrund for en kapitalopsamling og dermed for pensionsrettigheder, som fremtidens samfund måske slet ikke bliver i stand til at honorere.

Over for dette står debitorernes interesser. Mange boligtagere vil være interesseret i en finansiering, som gør det muligt for dem at indlede deres tilværelse som boligtagere med mindre ydelser, som så til gengæld stiger i takt med familiens betalingssevne.

Ser vi på de erhvervs-mæssige låntagere, mener regeringen, at der må være et tilsvarende behov for at etablere et system med lave begyndelsesydelser, der så stiger med tiden.

Man kan gøre dette ved, at den investerede kapital får et afkast, der står i forhold til det udbytte, virksomheden giver, og den kapital, der opsamles i virksomheden. Derved muliggøres det, at investeringer, der ikke kan finansieres af egen kapital, og som hidtil har været anset for at være for risikable med de gældende kapitalmarkedsvilkår, kan blive lønsomme og skabe aktivitet og beskæftigelse.

De erhvervssektorer, som regeringen især har haft for øje, er for det første landbruget, der, som enhver ved, har et akut behov for en låneform, der kan give dette erhverv kapital på rimeligere rentevilkår end de for tiden gældende. Det er for det andet byggeriet, som jo har overordentlig hårdt brug for en stimulan til øget aktivitet ved låneformer med rente- og afdragsprofiler, der kan skabes ved indeksfinansiering. Og så er det endelig industri og håndværk, for hvilke indeksslåneformen vel næppe har den store interesse, men hvor andre former for kapitaltilførsel fra pensionskasser og forsikringsselskaber kan være af betydning, f. eks. i form af lån, hvor ydelserne afpasses efter virksomhedernes afkast, eller direkte som risikovillig kapital.

Regeringen har i de seneste måneder ført forhandlinger til flere sider om muligheden for at gennemføre en finansieringsreform. Under overvejelserne i forbindelse med disse drøftelser har regeringen hele tiden haft to væsentlige hensyn for øje. Der skulle etableres en finansieringsordning, der kunne opnå tilslutning fra alle de pågældende store investorer, livsforsikringsselskaber, pensionskasser m. fl., eller i hvert fald fra langt den største del, og en finansieringsordning måtte være i overensstemmelse med de fundamentale principper, der ligger bag den gældende lovgivning om tilsyn med forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter.

Vedrørende det sidste forhold vil jeg gerne understrege, at regeringen fuldt ud har været opmærksom på, at en ordning med risikovillig kapital ikke må medføre en risiko, der kan indebære, at man med rette kan drage forsikringsselskabers og pensionskassers økonomiske bærekraft i tvivl. Der måtte heller ikke åbnes mulighed for kapitaloverførsel i en udformning eller et omfang, som ville give anledning til brud på det gamle og lovbestemte princip, hvorefter forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter ikke må drive anden virksomhed.

Der er her tale om centrale bestemmelser i den pågældende lovgivning.

Det påhviler forsikringstilsynet at påse, at de bestemmelser herom, der er indeholdt i gældende lovgivning, til enhver tid respekteres.

Som bekendt vedtog folkettingen en ny tilsynslov for forsikringsselskaber og pensions-